

नाम पहीलम्” २, १, ११ अस्याः प्रथमपादः सिंहाराशिः

उत्तरपादत्रयं कन्याराशिः प्रमाणं उडुचक्रशब्दे दृश्यम् ।

उत्तरभाद्रपद स्त्री भद्राय हितः भाद्रः पत् पादचतुर्थीयो
यस्याः व० ततः कर्म० । अश्विन्यादिनक्षत्रेषु षड्विंशे
नक्षत्रे । पदशब्देन समासे टाप् । उत्तरभाद्रपदाप्यत्र ।
स्वरूपादिकमुडुचक्रशब्दे १०७१ पृष्ठे उक्तम् । अधिपत्या-
दिकमन्त्रे त्रायशब्दे चोक्तम् । इयं ध्रुवगणः “ध्रुवगणस्त्री-
ययुसराणि स्त्रभूः” इत्युक्तेः मीनराशिषटिका ।

उत्तरमानस न० उत्तरचतुर्चरस्थं मानसम् । १तीर्थभेदे
“कालोदकं गन्धिकुण्डं तथाचोत्तरमानसम् । अध्येत्य
योजनयतादुभूषणा विप्रमुच्यते” भा० अत्रु० २५ अ० ।
२गवामध्ये उत्तरदिक्स्थे तीर्थभेदे “उत्तरे मानसे,
ज्ञानं करोम्यात्मविशुद्धये” इति गयात्र्याहुपद्धतिः ।
दक्षिणमानसमपि तत्कालतीर्थभेदे “दिवाकर ! करो-
मीह ज्ञानं दक्षिणमानसे” इति तत्रैव ।

उत्तरमीमांसा स्त्री उत्तरस्य वेदशेषभागस्य उपनिषद्-
रूपस्य मीमांसा पञ्चाङ्गन्यायोपेतवाक्यसमुदायात्मकोवि-
चारः । “अथातो ब्रह्मजिज्ञासा” इत्यादौ “अनादृशिः
गच्छात्” इत्यन्ते चतुरध्यायीरूपे षोडशपादात्मके शारीरस्य
ब्रह्मात्मत्वप्रतिपादके वेदव्यासरचिते शारीरकसूत्राख्ये
ग्रन्थे । तत्र प्रतिपाद्यविषयादिसंक्षेपतः वैवायविकमालायां
भारतीतीर्थमुनिना दर्शितं यथा “शास्त्रं ब्रह्मविचा-
राख्यमध्यायाः सुचतुर्विधाः । समन्वयाविरोधौ द्वौ
साधनं च कलं तथा” ४ । समन्वये स्पष्टलिङ्गम-
स्पष्टसुपास्यगम् । ज्ञेयं पदमात्रं च चिन्त्यं पादे-
ष्वदः क्रमात्” ५ । द्वितीये स्मृतितत्त्वार्थान्विरोधो-
ऽन्यदुपेता । भूतभोक्तृश्रुतेर्लिङ्गश्रुतेरप्यविरुद्धता” ६ ।
तृतीये विरतिस्तत्त्वपदार्थपरिशोधनम् । गुणोपसंस्कृति
ज्ञानवहिरङ्गादिसाधनम् ७ । चतुर्थे जीवतोक्तिक
वृत्तान्तिर्निर्गतिरुत्तरा । ब्रह्मप्राप्तिब्रह्मलोकावाप्तीः पादा-
र्थसंयङ्गः” ८ । “अध्यायचतुष्टयात्मकस्य शास्त्रस्य ब्रह्म-
विचारोऽर्चः सर्वेषां वेदान्तवाक्यानां ब्रह्मणि तात्प-
र्येण पर्यवसानं प्रथमाध्यायेन प्रतिपाद्यते । द्विती-
येन सम्भावितविरोधः परिहृत्यते । तृतीयेन विद्यासा-
धननिर्णयः । चतुर्थेन विद्याफलनिर्णयः इत्येते अध्या-
यार्थाः ४ । तत्र प्रथमाध्यायगतपादार्थान् विभजते ।
समन्वयेति । स्पष्टब्रह्मलिङ्गयुक्तं वाक्यजातं प्रथमे पादे
चिन्त्यम् । “अन्वयसङ्गोपदेशाद्” इत्यत्र सार्वाङ्गवार्तात्मा-

सर्वपापविरहादिकं च ब्रह्मणोऽसाधारणतया स्पष्टब्रह्म-
लिङ्गम् । अस्पष्टब्रह्मलिङ्गत्वे सत्यपास्यविषयं वाक्यजातं
द्वितीयपादे चिन्त्यम् । तद्यथा प्रथमाधिकरणविषये शा-
खिण्ड्योपास्तिवाक्ये मनोमयत्वप्राणशरीरत्वादिकं सो
पाधिकब्रह्मणो जीवस्य च साधारणत्वादस्पष्टब्रह्मलिङ्गम् ।
तृतीयपादे त्वस्पष्टब्रह्मलिङ्गत्वे सति ज्ञेयब्रह्मविषयं वाक्य-
जातं चिन्त्यं तद्यथा प्रथमाधिकरणे सुखदुःखगतब्रह्मत-
त्त्ववाक्ये दुःखान्तरिजाद्योतत्वं सूत्रात्मनः परब्रह्म-
णश्च साधारणत्वादस्पष्टं ब्रह्मलिङ्गम् । यद्यपि द्विती-
यपादे षडवस्थादिगतब्रह्मतत्त्ववाक्यानि विचारितानि । तृती-
यपादे दहरोपासनावाक्यं विचारितं तथाश्चान्तर
संगतिबोधेन दर्शितारस्य प्राप्तिक्रियायां पादार्थयोः
साङ्ख्योपपत्तिः इत्येवं पादत्रयेण वाक्यविचारः समापितः ।
चतुर्थपादे त्वव्यक्तपदमजापदं चेत्येवमादिसन्दिग्धपदं चि-
न्त्यम् ५ । द्वितीयाध्यायगतपादार्थान्विभजते द्वितीये इति ।
प्रथमपादे सांख्ययोगकाणादादिस्मृतिभिः सांख्यादि-
प्रयुक्ततर्कैश्च विरोधे वेदान्तसमन्वयस्य परिहृतः । द्विती-
यपादे सांख्यादिमतानां दुष्टत्वं प्रदर्शितम् । तृतीयपादे
पूर्वभागेण पञ्चमहाभूतश्रुतीनां परस्परविरोधः परिहृतः
उत्तरभागेण जीवश्रुतीनाम् चतुर्थपादे लिङ्गशरीरश्रुतीनां
विरोधः परिहृतः ६ । तृतीयाध्यायगतपादार्थान्विभजते
तृतीये इति । प्रथमपादे जीवस्य परलोकगमनगमने विचार्य
वैराग्यं निरूपितम् । द्वितीयपादे पूर्वभागेण त्वपदार्थः
शोधितः । उत्तरभागेण तत्पदार्थः । तृतीयपादेन सगुण-
विद्याया गुणोपसंहारो निरूपितः निर्गुणे ब्रह्मणि च
पुनरुक्तपदोपसंहारश्च । चतुर्थपादे निर्गुणज्ञानस्य बहि-
रङ्गभूतान्यायमवस्थादीत्यन्तरङ्गभूतशमदमनिर्दिध्यासनादीनि
च निरूपितानि ७ । चतुर्थीध्यायगतपादार्थान्विभजते
चतुर्थे इति । प्रथमपादे श्रवणाद्याद्युत्पादा निर्गुणसुपासनवा-
सगुणं वा ब्रह्म साक्षात्कृत्य जीवतः पापपुण्यलेपविनाशक-
त्वात् सक्तिरभिहिता । द्वितीये पादे म्रियमाणस्योत्क्रान्ति-
प्रकारो निरूपितः । तृतीयपादे सगुणविदो वृत्तस्थो-
त्तरमार्गोऽभिहितः । चतुर्थपादे पूर्वभागेण निर्गुणब्रह्म-
विदो विदेहकैवल्यप्राप्तिरभिहिता, उत्तरभागेण सगुण-
ब्रह्मविदो ब्रह्मलोकाप्राप्तिर्निरूपिता” तद्व्या० । मीमांसा हि
वेदसात्पर्यं निरूपयार्थः व्यायपञ्चकात्मकविचारः । सा च
द्विविधा पूर्वमीमांसा उत्तरमीमांसा च तत्र पूर्वमीमांसा
जैमिनिप्रचीता “अथातो धर्मजिज्ञासा” इत्यादिका, उत्तरमी-